Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	10C/152/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1111233422
Dátum vydania rozhodnutia:	04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Káčerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2016:1111233422.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci navrhovateľa: JAMIESON LABORATORIES LTD., so sídlom 4025Rhodes Drive, Windsor, Ontario N8W5B5, Kanada zastúpeného: Mgr. Martin Guttmann, so sídlom Palisády č. 36, 811 06 Bratislava proti odporcovi v prvom rade: Bio Vita, s.r.o., so sídlom Opavská č. 26, 831 01 Bratislava, IČO: 46 043 551, odporcovi v druhom rade: Marián Fekiač NOVA CONCEPTS, so sídlom Bárdošova č. 9, 831 01 Bratislava, IČO: 32 136 013 obaja zastúpení: JUDr. Peter Arendacký, advokát, so sídlom Čapkova č. 2, 811 04 Bratislava o porušení autorských práv, o náhradu primeraného zadosťučinenia -nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- € takto

r o z h o d o l :

Odporcovia v prvom a druhom rade sú povinní zdržať sa pri svojej podnikateľskej činnosti používania autorských diel , ako aj obchodného mena navrhovateľa, alebo označení s nimi zameniteľných, na výrobkoch, pri poskytovaní služieb v súvislosti výrobkami a službami, v obchodných dokumentoch, pri propagácii a na vonkajších označeniach podniku dňom právoplatnosti rozsudku.
Odporcovia v prvom a druhom rade sú povinní spoločne a nerozdielne navrhovateľovi zaplatiť primerané zadosťučinenie v sume 50 000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
Súd návrh vo zvyšku zaplatenia primeraného zadosťučinenia zamieta.
Súd o trovách konania rozhodne do 30 od dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 5.10.2011 žiadal, aby súd uložil odporcom v prvom a druhom rade povinnosť zdržať sa pri ich podnikateľskej činnosti používania autorského diela, ako aj obchodného mena navrhovateľa alebo označení s nimi zameniteľnými na výrokoch, pri poskytovaní služieb v súvislosti s výrobkami a službami, obchodných dokumentoch, pri propagácií a na vonkajších označeniach podniku. Zároveň sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov v prvom a druhom rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu primerané zadosťučinenie vo výške 100.000,- €. Navrhovateľ sa taktiež domáhal voči žalovaným odporcom určenia povinnosti odstrániť autorské diela alebo zameniteľne podobné zobrazenia zo všetkých výrokov ako aj zo všetkých propagačných a distribučných kanálov. O tejto časti petitu žalobného návrhu súd rozsudkom nerozhodoval, nakoľko navrhovateľ za súhlasu odporcov v prvom a druhom rade, na pojednávaní konanom dňa 20.4.2015, návrh v tejto časti zobral späť a súd konanie o tejto časti návrhu zastavil uznesením č. k. 10C 152/2011-838 zo dňa 20.4.2015 z dôvodu, že odporca v prvom rade výživové doplnky stiahol z obehu. Navrhovateľ svoj návrh vo veci samej odôvodnil na tom skutkovom základe, že je zahraničnou právnickou osobou založenou podľa zákona štátu Kanada a je najväčším a najstarším kanadským výrobcom prírodných vitamínov, minerálnych prípravkov, koncentrovaných výživových doplnkov a bylinných liekov, ktoré distribuuje a predáva po celom svete vrátane Slovenskej republiky pod označením Jamieson Laboratories. Navrhovateľ je priekopníkom v oblasti prírodných prípravkov na trhu v zdravotnej starostlivosti a výživových doplnkov. Svoje významné postavenie a výbornú reputáciu navrhovateľ získal tým, že

poskytuje inovatívne produkty najvyššej kvality, čistoty a bezpečnosti. Odporca v prvom rade je slovenskou právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri vedeného Okresným súdom Bratislava I. Konateľom odporcu v prvom rade je odporca v druhom rade, ktorý je zapísaný aj ako živnostník pod obchodným menom Marián Fekiač NOVA CONCEPTS, ktorý má skoro identický predmet činnosti ako odporca v prvom rade. Navrhovateľ od roku 1922 používa označenie Jamieson v obchodnom mene, táto značka je najdôveryhodnejšou značkou pre prírodné prípravky na zdravotnú starostlivosť na trhu. Výrobky navrhovateľa sú etablované na trhu a získali dobrú povesť vďaka vysokej kvalite produktov, ich čistote a bezpečnosti a aj vďaka prísľubu, že navrhovateľ nevykonáva testy na zvieratách. Navrhovateľ je nadnárodnou spoločnosťou od roku 1998, navrhovateľ v súčasnosti pôsobí na trhu pod názvom Jamieson Laboratories LTD. Výrobky navrhovateľa sú na území Slovenskej republiky predávané od roku 1994. Navrhovateľ vzhľadom na úspechy, dobré meno a postavenie na trhu sa v roku 2007 v rámci svojej marketingovej stratégie rozhodol oživiť svoje logo, aby tak zdôraznil svoje hodnoty a firemnú kultúru a priblížil ich ešte k širšiemu okruhu zákazníkov. Výsledkom tejto snahy bol vznik nového loga, ktoré je autorským dielom, ktoré vzniklo vďaka tvorivej a invenčnej činnosti autora a značným finančným nákladom navrhovateľa. Navrhovateľ sa v zmysle kanadského právneho poriadku na základe zmluvy o postúpení autorských práv a vzdania sa morálnych práv uzavretej medzi navrhovateľom a autorom diela, ktoré bolo vytvorené na základe zadania a objednania od navrhovateľa zo dňa 12.6.2007 stal vlastníkom všetkých práv a nárokov na celom svete súvisiacich s autorským právom na dielo - logo farebnej dúhy a zeleného lístka v kombinácií s obchodným menom navrhovateľa. Teda navrhovateľ je osobou výhradne oprávnenou autorom na používanie všetkých autorských práv k dielu, ktoré umiestňuje na svojich výrobkoch. Teda navrhovateľ má za to, že je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby pre porušenie autorských práv. Navrhovateľ sa koncom septembra v roku 2010 dozvedel, že fyzická osoba - nepodnikateľ U. I., v súčasnosti pôsobiaci ako konateľ odporcu v prvom rade, si protiprávne a v zlej viere zaregistroval na území Slovenskej republiky všeobecne známe ochranné známky navrhovateľa vrátane ich rôznych dizajnových variácií pod číslom 185753, 185754, 226398 a 226399 (ktoré boli Úradom priemyselného vlastníctva SR vyhlásené za neplatné). Navrhovateľ nikdy neoprávnil U. I. k tomuto kroku ani mu nedal povolenie na to, aby si podal prihlášky ochranných známok identickými so všeobecne známymi ochrannými známkami navrhovateľa na svoje meno a osobu. Navrhovateľ vo svojom návrhu konštatoval, že U. I. ako predošlý majiteľ ochranných známok, pôsobil prostredníctvom svojej živnosti ako prostredník spoločnosti Anmar Global Enterprices, Inc. v súvislosti s dovozom a skladovaním produktov navrhovateľa na územie Slovenskej republiky pre spoločnosť Interpharm Slovakia, a. s., ktorá zabezpečovala ich konečnú distribúciu a maloobchodný predaj. Vzhľadom na uvedené p. U. I. preukázateľne vedel, že dňa 27.7.1992 uzatvoril Anmar s navrhovateľom zmluvu o obchodnom zastúpení, v ktorej je výslovne uvedené, že spoločnosť Anmar zabezpečí registráciu všetkých výrobkov navrhovateľa a s nimi súvisiacich práv, ktoré distribuoval na slovenský trh v súlade s miestnym právnym poriadkom. Navrhovateľ očakával, že registrácie jeho produktov, ako aj ochranných známok, pod ktorými sa tieto produkty v jednotlivých krajinách predávali, teda aj na Slovensku, budú vykonávané v jeho mene, a že na etikete každého výrobku z výrobnej línie navrhovateľa budú umiestnené všeobecne známe ochranné známky navrhovateľa Jamieson, Jamieson Natural Souces obsahujúce autorské diela - logo farebnej dúhy a zeleného lístka spolu s obchodným menom a kanadskou adresou navrhovateľa. Navrhovateľ, po tom čo sa dozvedel, že fyzická osoba U. I. si podal prihlášky ochranných známok znenia a vyobrazenia č. 185753 Jamieson Natural souces - kombinovaná, č. 185754 Jamieson slovná, č. 226398 JAMIESON slovná, č. 226399 Jamieson NATURAL SOUCES - kombinovaná dňa 1.10.2010 podal návrhy na vyhlásenie ochranných známok registrovaných U. I. za neplatné z dôvodu, že boli porušené jeho autorské práva, resp. zneužité obchodné meno. U. I. navrhovateľ nikdy nesplnomocnil na takéto konanie. U. I. porušil svojim konaním autorské práva navrhovateľa k logu farebnej dúhy a zeleného lístka, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa a zároveň porušil právo k obchodnému menu. U. I. ochranné známky previedol na odporcov v prvom a druhom rade, ktorí ich používajú a výrobky s takýmto označením predávajú. Ba dokonca odporca v prvom rade vyrobil vitamínové produkty, ktoré nesú kópie autorských diel navrhovateľa, ako aj navrhovateľove obchodné meno bez navrhovateľovho súhlasu, čím odporca v prvom rade vážne zasiahol nielen do nedotknuteľnosti autorského diela, ale propagáciou a predajom výrobkov ním vyrobených, označovaných obchodným menom navrhovateľa, spôsobil navrhovateľovi vážnu ujmu na povesti, ktorú si navrhovateľ dlhé roky buduje na slovenskom trhu. Zároveň odporca v prvom rade navrhovateľa poškodzoval aj ekonomicky, nakoľko predmetné logá sú výhradne asociované so spoločnosťou navrhovateľa a s jeho výrobkami, pričom v spotrebiteľoch a obchodných partneroch vyvoláva dojem, že ide o výrobky (vyrobené odporcom v prvom rade a označené autorským dielom navrhovateľa a jeho obchodným menom) rovnakej kvality ako u výrobkov navrhovateľa. Odporca v prvom rade ako aj odporca v druhom rade propagujú

výroby označené autorským dielom navrhovateľa a s obchodným menom navrhovateľa na internete. Navrhovateľ nikdy neudelil súhlas odporcovi v prvom rade a odporcovi v druhom rade na použitie motívov dúhy a farebného lístka a na použitie autorského diela spočívajúceho v použití loga farebnej dúhy a zeleného lístka spolu s obchodným menom navrhovateľa, ako súčasti ochranných známok alebo k ich použitiu a umiestneniu ich kópii na akýchkoľvek výrobkoch, internetových stránkach alebo na označovanie obchodných dokumentov či služieb. Vyobrazené dielo vo výroku rozsudku bolo vytvorené a odovzdané navrhovateľovi dňa 12.6.2007. Autor diela navrhovateľovi ako objednávateľovi diela zmluvou o postúpení práv a vzdania sa morálnych práv postúpil výkon práva k uvedenému dielu. Navrhovateľ po prvýkrát uvedené dielo použil v júli roku 2008 na označenie kozmetických prípravkov. V októbri roku 2008 začal označovať týmto logom vitamínové preparáty a výživové doplnky. Navrhovateľ má za to, že odporcovia v prvom a druhom rade porušili ustanovenia § 44 ods.1 Obchodného zákonníka. Konanie odporcu v prvom rade napĺňa aj skutkové podstaty ustanovenia § 47, § 48 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ opakovane vyzval odporcu v prvom rade a odporcu v druhom rade, aby nepokračovali vo svojom konaní, nakoľko spôsobujú zameniteľnosť svojich výrobkov/ predovšetkým odporca v prvom rade/ s výrobkami navrhovateľa. Odporcovia v prvom a druhom rade svojim konaním porušili aj autorské práva navrhovateľa - osobnostné, v zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, ako aj práva majetkové podľa ustanovenia § 18 autorského zákona, ktorých vlastníkom je navrhovateľ. Navrhovateľ sa návrhom domáhal svojej ochrany, nakoľko konaním odporcov v prvom a druhom rade dochádza k porušovaniu jeho autorských práv a k zneužitiu jeho obchodného mena a k poškodzovaniu jeho dobrej povesti. Navrhovateľ v dôsledku konania odporcov v prvom a druhom rade čelil a čelí správnym konaniam, súdnym konaniam vyvolaných odporcami v prvom a druhom rade, ktorí majú za to, že sú oprávnenými užívateľmi ochranných známok pariacich navrhovateľovi. Navrhovateľ v súvislosti s vyššie prezentovanými konaniami odporcov v prvom a druhom rade sa domáha ochrany svojich autorských práv v zmysle prvej časti petitu žalobného návrhu ako aj priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 100.000,- €, ktorej výšku navrhovateľ odôvodnil od doby trvania nekalosúťažného konania odporcov v prvom a druhom rade, ktorí porušujú svojim konaním majetkové a autorské práva navrhovateľa a práva k obchodnému menu navrhovateľa.

Odporcovia v prvom a druhom rade súdu doručili dňa 14.12.2011 písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, žiadali návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť. Odporcovia mali za to, že navrhovateľ vo veci nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žalobného návrhu, nakoľko nepreukázal autorstvo k dielu. Odporcovia poukázali na skutočnosť, že Kanada aj Slovenská republiky sú zmluvnými stranami Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel, ktorý je uverejnený v Zbierke zákonov pod. č. 133/1980 Zb. (ďalej Dohovor v príslušnom gramatickom tvare). Odporcovia mali za to, s poukazom na článok 5. Dohovoru, že obsah práva a spôsob ich ochrany bude vždy definovaný právom štátu, v ktorom sa uplatňuje nárok. Autorský zákon Slovenskej republiky osobnostné práva uvedené ustanovení § 17 ods.1 a majetkové práva uvedené v ustanovení § 18 ods.1,2 zákona č. 618/2003 Z.z. definuje ako práva neprevoditeľné, ktorých sa nemožno vzdať. Odporcovia taktiež vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa, ktorý sa vo vzťahu k nim domáha uloženia povinnosti zdržať sa konania v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže, považujú nárok navrhovateľa za nedôvodný. Odporca v prvom rade vo svojom vyjadrení uviedol, že distribuuje a propaguje vlastné výrobky, pri svojich obchodných aktivitách používa iba svoje vlastné, riadne zaregistrované ochranné známky, v ktorých sa obchodné meno navrhovateľa neuvádza, taktiež odporca v prvom rade obchodné meno navrhovateľa nepoužíva pri propagácií, v obchodných dokumentoch či vonkajšom označení podniku. Odporca v prvom rade používa ochranné známky obsahujúce text Jamieson NATURAL SOURCES, ktoré podľa vyjadrenia odporcu v prvom rade nemožno považovať za voľne zameniteľné s obchodným menom navrhovateľa. Odporca v druhom rade uviedol, že nikdy nevlastnil, nedistribuoval a ani nepropagoval iné výrobky a ani služby označené obchodným menom navrhovateľa, než výrobky vyrobené priamo navrhovateľom. Rovnako nikdy nevlastnil, nedistribuoval, nepropagoval výrobky či služby označené s označením zameniteľným s obchodným menom navrhovateľa. Odporca v druhom rade ním distribuované výrobky získal od spoločnosti poverenej navrhovateľom ich distribúciou a teda legálne na území Slovenskej republiky tieto výrobky distribuuje a propaguje. Odporca v druhom rade namietol svoju pasívnu vecnú legitimáciu v konaní vo vzťahu k prvému a druhému výroku, nakoľko podľa jeho vyjadrenia sporné dielo - ochrannú známku navrhovateľa nepoužíva. Odporcovia v prvom a druhom rade k uplatnenému nároku navrhovateľom na priznanie nemajetkovej ujmy uviedli, že tento nárok navrhovateľ nešpecifikoval, neuviedol z akého titulu sa tohto nároku domáha a taktiež nezdôvodnil a nepreukázal výšku uplatneného nároku.

Súd skúmal právomoc v konaní vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý je zahraničnou právnickou osobou uplatňujúcou si nárok vo vzťahu k odporcom v prvom druhom rade.

Podľa ustanovenia § 1 zákona č. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.
Podľa ustanovenia § 2 cit. zákona ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.
Podľa ustanovenia § 37d, písmeno b/ cit. zákona právomoc slovenského súdu je výlučne daná v konaní týkajúcom sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známok, dizajnov alebo iných práv, ktoré sa musia registrovať alebo pri ktorých sa musí žiadať o ochranu, ak sa žiadosť o registráciu alebo ochranu podala na území Slovenskej republiky alebo sa za podanú na území Slovenskej republiky považuje podľa noriem medzinárodného práva.
Podľa ustanovenia § 48 ods.1 cit. zákona Slovenské súdy postupujú v konaní podľa slovenských procesných predpisov, pričom všetci účastníci majú rovnaké postavenie pri uplatňovaní svojich práv.
Podľa ustanovenia § 48 ods. 2 cit. zákona Súd preskúma právomoc skôr, ako začne konať o veci samej, na základe skutočností, ktoré existujú v čase podania návrhu. Ak dôjde následne k zmene týchto skutočností, právomoc súdu zostáva zachovaná.
Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, a to výsluchom účastníkov konania, svedka U. M.B. na pojednávaní konanom dňa 2.2.2015 (č.l. 714), obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovolával a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a prednesov na pojednávaní. Navrhovateľ netrval na výsluchu svedkov P.. P. E., C.. K. E., U.. U. P., čo uviedol na pojednávaní konanom dňa 2.2.2015. Súd zamietol návrh odporcov na vykonanie dôkazu výsluchom svedka X. O., nakoľko vykonanie takého dôkazu súd pokladal vzhľadom na preukázaný skutkový stav za nadbytočný, aj s poukazom na objektívnu zodpovednosť odporcov v prvom a druhom rade pri porušení autorských práv navrhovateľa a svedeckou výpoveďou nie je možné spochybniť právoplatné rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva SR.
Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa na podanie žalobného návrhu. Navrhovateľ je nositeľom autorského práva. Navrhovateľ na základe uzavretej zmluvy s pôvodcom diela p. P., ktorý dielo pre navrhovateľa ako objednávateľa diela vytvoril na základe objednávky a špecifikácie navrhovateľa a následne v zmysle kanadského práva toto dielo odovzdal navrhovateľovi spolu so všetkými oprávneniami autora diela. Zmluva bola uzavretá už v roku 2007, pred podaním žalobného návrhu a predtým, ako U. I. (ktorý následne previedol ochranné známky na odporcu v prvom rade, ktorý bol aj účastníkom konania pred Úradom priemyselného vlastníctva SR o vyhlásení ochranných zámok za neplatné) si podal po prvýkrát žiadosť o registráciu ochrannej známky č. 226399 v roku 2009, predmetom ktorej bola kópia diela navrhovateľa, vytvorená bez jeho súhlasu (ktorá, ako súd uvedie nižšie v odôvodnení rozsudku, bola Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky vyhlásená za neplatnú).
Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pán Marián Fekiač podal Úradu priemyselného vlastníctva SR prihlášky ochranných známok POZ 669-2009 "Jamieson NATURAL SOURCES", POZ 668-2009 "JAMIESON", PZO 3071-96 "Jamieson", POZ 3070-96 "Jamieson Natural Sources" a na jeho meno následne bola vykonaná registrácia ochranných známok OZ 226399 Jamieson NATURAL SOURCES, OZ 226398 JAMIESON, OZ 185754 Jamieson, OZ 185753 Jamieson Natural Sources, ktoré obsahovali autorské dielo navrhovateľa uvedené vo výroku rozsudku a obchodné meno navrhovateľa. Slovné spojenie Jamieson a Jamieson Natural Souces je všeobecne známe a je uvedené v logu navrhovateľa od roku 1992 a od tejto doby je verejne používaným navrhovateľom v obchodnom styku a je súčasťou jeho obchodného mena.
Vyvolaním nebezpečenstva zámeny v hospodárskej súťaži je nielen použitie obchodného mena, ktoré už právom používa iný súťažiteľ- navrhovateľ, ale aj použitie dominantnej časti základu obchodného mena, ktoré má rozlišovaciu schopnosť, ktorú časť už právom používa iný súťažiteľ- navrhovateľ. Na pojednávaní konanom dňa 25.6.2014 konateľ odporcu v prvom rade, ktorý je zároveň žalovaný ako fyzická osoba podnikateľ -odporca v druhom rade uviedol, že ochranné známky a obchodné meno navrhovateľa používal na svoje podnikateľské účely - ako živnostník - odporca v druhom rade a odporca

v prvom rade, ktorého konateľom je U. I.. Odporca v druhom rade zaregistroval a držal domény druhého poradia www.jamiesonvitamins.sk a www.jamiesonvitaminy.sk. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že tieto domény na propagáciu výrobkov používa aj odporca v prvom rade, sú na nich propagované aj konkurenčné výrobky a výrobky po dobe expirácie a falzifikáty vyrobené odporcom v prvom rade - čo štatutárny zástupca odporcu v prvom rade počas výsluchu nepoprel. Na pojednávaní dňa 25.6.2014 uviedol, že odporca v prvom rade vyrobil určité množstvo doplnkov výživy, ktoré označil ochrannou známkou JAMIESON NATURAL SOUCES. Tieto výrobky podľa vyjadrenia odporcu v prvom rade po zrušení ochranných známok boli stiahnuté z trhu.
V konaní odporcovia v prvom a druhom rade nepopreli, že naďalej distribuujú aj originály výrobkov navrhovateľa, ale spôsob, akým ich distribuujú, poškodzuje navrhovateľa. Originály výrobkov predáva odporca v prvom rade, ktorému ich dodal odporca v druhom rade, ktorý taktiež tieto výrobky predáva spolu s falzifikátmi. Väčšine originálnych výrobkov uplynula expiračná doba, sú predávané pod cenu. Týmto konaním odporcovia zabraňujú navrhovateľovi distribúcií neexpirovaných výrobkov, pričom boli vyzvaní opakovane navrhovateľom, aby výrobky po expirácií boli stiahnuté z trhu.
Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 2.2.2015 predložil súdu listinné dôkazy - a to emailovú komunikáciu zo dňa 27.9.2010, z obsahu ktorej vyplýva, že odporca v druhom rade, aj napriek jeho vyjadreniam na pojednávaní konanom dňa 25.6.2014, že ukončil svoju živnosť (ktorá ukončená nie je ani v čase vyhlásenia rozsudku), a že z tohto dôvodu previedol ochranné známky na odporcu v prvom rade, distribuoval lekárňam oznámenia, že je výlučným vlastníkom ochranných známok patriacich navrhovateľovi. Súdu boli taktiež predložené listinné dôkazy s dátumom zo dňa 1.8.2011, 30.8.2011 z obsahu ktorých vyplynulo, že štatutárny zástupca odporcu v prvom rade podal trestné oznámenie na navrhovateľa, že neoprávnene užíva ochranné známky odporcu v prvom rade. Súdu však nebolo predložené konečné rozhodnutie z obsahu ktorého by bol zrejmý výsledok trestného stíhania. Súd však na predložení takéhoto dôkazu netrval, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky boli všetky štyri ochranné známky odporcu v prvom rade (na ktorého boli prevedené U. I.) vyhlásené za neplatné (súd predmetné rozhodnutia cituje nižšie vo svojom odôvodnení rozsudku). Právny zástupca navrhovateľa počas vedenia konania predložil súdu výrobky odporcu v prvom rade, ktoré sa v čase vedenia konania aktuálne nachádzali na farmaceutickom trhu, pričom označenie výrobkov odporcu v prvom rade je zameniteľné s označením výrobkov navrhovateľa.
Z obsahu výsluch svedka U. M. na pojednávaní konanom dňa 2.2.2015 vyplynulo, že v dôsledku činnosti odporcov v prvom a druhom rade došlo ku komplikáciám distribúcie tovaru navrhovateľa prostredníctvom spoločnosti INTERPHARM Slovakia, a. s., nakoľko navrhovateľ kancelárii svojho právneho zástupcu, ktorej zamestnancom je aj svedok, oznámil, že U. I. poškodzuje obchodné záujmy navrhovateľa na slovenskom trhu. Svedok sa vyjadril k colnému konaniu, ktoré v auguste roku 2011 vyvolal U. I. ako konateľ odporcu v prvom rade. Tovar dovezený na územie SR, výhradným dovozcom navrhovateľa, bol zaistený colnými úradmi. Odporca v prvom rade podal žalobu, podľa vyjadrenia svedka, o určenie, že dovezený tovar je falzifikát, no v tomto období prebiehali aj konania na Úrade priemyselného vlastníctva SR, ktorý vyhlásil ochranné známky odporcu v prvom rade za neplatné. Svedok vo všeobecnosti uviedol, že ak je vedené colné konanie voči právnickým, resp. fyzickým osobám, ich tovar nechcú mať odberatelia na sklade. Svedok uviedol, že pán I. počas colného konania uviedol, že bude oznamovať odberateľom navrhovateľa, že proti navrhovateľovi je vedené colné konanie a že tovar, ktorý budú mať na sklade je tovarom, ktorý porušuje jeho práva, a že môže byť zabavený colnými úradmi. P. I. ako živnostník - odporca v druhom rade uvedené informácie oznámil elektronicky odberateľom navrhovateľa č. l. 730, 731, 732 spisu. (ostatné listinné dôkazy č. l. 720-734).
Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu listinné dôkazy z obsahu ktorých vyplynulo, že síce fyzická osoba U. I. na Mestský súd v Prahe podal dve žaloby (dňa 20.9.2013) proti rozhodnutiu Predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky, ktoré sa týkali dvoch ochranných známok "Jamieson" a "Jamieson Natural Sources", obsahom ktorých navrhovateľ preukazoval, že odporcovia v prvom a druhom rade prepojení osobou pána I. neustále podnecujú aj v čase vedenia konania súdne konania v neprospech navrhovateľa.
Súdu bol doručený právnym zástupcom navrhovateľa listinný dôkaz zo dňa 17.6.2010 - oznámenie navrhovateľa o vypovedaní zmluvy spoločnosti ANMAR GLOBAL ENTERPRISES LTD., ktorá bola obchodným zástupcom navrhovateľa od 27.7.1992 a ktorá spolupracovala s odporcom v druhom rade.
Z obsahu pripojeného colného spisu z Colného úradu Bratislava mal súd preukázané, že odporca v prvom rade vyvolal správne konanie o podozrení z dovozu nedovolenej napodobeniny výrobkov s označením Jamieson, vyrobených výrobcom Jamieson Laboratories Ltd, v Kanade. Odporca v prvom rade vyvolal konanie o porušení práv duševného vlastníctva. Colný úrad zaistil výrobky navrhovateľa,

ktoré na územie Slovenskej republiky dovážal za súhlasu navrhovateľa oficiálny distribútor. Odporca v prvom rade oznámil colnému úradu pred vydaním rozhodnutia o zaistení tovaru, že je držiteľom ochranných známok JAMIESON reg. OZ 226399, OZ 226398, OZ 185754, OZ 185753. Colný úrad dňa 25.8.2011 vydal rozhodnutie č.k. 42438/2011-5284 o zaistení tovaru dovezeného oficiálnym distribútorom navrhovateľa spoločnosťou INTERPHARM Slovakia, a.s.. Predmetné rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č.k. 29616/2011-1410 zo dňa 21.10.2011.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 30CcPv2/2011 mal súd preukázané, že odporca v prvom rade návrhom na vydanie predbežného opatrenia doručeným najskôr Okresnému súdu Bratislava II dňa 28.3.2011, ktorý návrh postúpil na konanie Okresnému súdu Bratislava I sa domáhal (v procesnom postavení navrhovateľa)taktiež voči oficiálnemu distribútorovi výrobkov navrhovateľa spoločnosti INTERPHARM Slovakia, a.s., aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by tejto spoločnosti uložil povinnosť zdržať sa konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva odporcu v prvom rade. Súd uznesením č.k. 30CbPv 2/2011-297 zo dňa 25.5.2011 návrh ako nedôvodný zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.6.2011.

Z výsluchu účastníkov konania na pojednávaní konanom dňa 4.5.2016 mal súd preukázané, že konanie vo veci návrhu o určenie, že colne zaistený tovar (ktorý bol na územie Slovenskej republiky dovezený výhradným distribútorom navrhovateľa spoločnosťou INTERPHARM Slovakia, a.s.) vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 30CbPv 6/2011 bolo právoplatnej skončené tak, že návrh odporcu v prvom rade bol zamietnutý a tovar bol prepustený colným úradom výhradnému dovozcovi produktov navrhovateľa.

Z obsahu rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2011 č. k. POZ 669-2009/OZ 226399-I/60-2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vyhlásenia ochrannej známky č. 226399 "Jamieson NATURAL SOUCERS", ktorej majiteľ bol v čase podania návrhu už odporca v prvom rade za neplatnú. Návrhu navrhovateľa predmetným rozhodnutím bolo vyhovené. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Predsedníčky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. k. POZ 669-2009/OZ 226399 II/64-2012 zo dňa 10.5.2012, ktorým zároveň bol zamietnutý rozklad odporcu v prvom rade.

Z obsahu rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2011 č.k. POZ3070-96/OZ185753-I/57-2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vyhlásenia ochrannej známky č. 185753 "Jamieson Natural Sources", ktorej majiteľ bol v čase podania návrhu už odporca v prvom rade, za neplatnú. Návrhu navrhovateľa predmetným rozhodnutím bolo vyhovené. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Predsedníčky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. k. POZ 3070-96/OZ185753II/55-2012 zo dňa 4.5.2012, ktorým zároveň bol zamietnutý rozklad odporcu v prvom rade.

Z obsahu rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2011 č.k. POZ 3071-96/OZ185754-I/58-2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vyhlásenia ochrannej známky č. 185754 "Jamieson ", ktorej majiteľ bol v čase podania návrhu už odporca v prvom rade, za neplatnú. Návrhu navrhovateľa predmetným rozhodnutím bolo vyhovené. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Predsedníčky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. k. POZ 3071-96/OZ 185754 II/56-2012 zo dňa 4.5.2012, ktorým zároveň bol zamietnutý rozklad odporcu v prvom rade.

Z obsahu rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2012 č. k. POZ 668-2009/OZ 226398-I/59-2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vyhlásenia ochrannej známky č. 226398 "JAMIESON", ktorej majiteľ bol v čase podania návrhu už odporca v prvom rade, za neplatnú. Návrhu navrhovateľa predmetným rozhodnutím bolo vyhovené. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Predsedníčky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. k. POZ 668-2009/OZ 226398 II/63-2012 zo dňa 10.5.2012, ktorým zároveň bol zamietnutý rozklad odporcu v prvom rade.

Všetky rozhodnutia boli vydané na totožnom skutkovom základe, že podanie prihlášky na registráciu ochrannej známky nie v dobrej viere je absolútnou zápisnou výlukou skúmanou úradom ex offo pri prieskume zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a rovnako na základe podaného návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Právna terminológia charakterizuje osobu konajúcu v zlej viere ako osobu, ktorá pozná skutočnú situáciu a napriek tomu jedná nečestne so zlým úmyslom, akoby táto osoba o tom nevedela. Pojem zlej viery je širší ako pojem nekalej súťaže, pretože zlá viera sa môže vyskytovať aj v takých prípadoch, keď medzi legitímnym vlastníkom ochrannej známky a prihlasovateľom v zlej viere nedošlo ku súťažným vzťahom. Úrad ďalej vo svojich rozhodnutiach uviedol, že ochrannú známku môže napadnúť iba ten, kto je podaním takejto prihlášky a následným zápisom

daného označenia do registra dotknutý na svojich právach. Musí tu existovať určitá ujma na strane navrhovateľa a obrátene určitá nespravodlivá výhoda na strane majiteľa napadnutej ochrannej známky, v tomto prípade úrad uviedol, že majiteľ napadnutej ochrannej známky môže kedykoľvek zamedziť vstupu na trh navrhovateľovi na územie Slovenskej republiky, čím logicky môže vzniknúť navrhovateľovi ujma. Majiteľ ochrannej známky (v prejednávanej veci U. I., ktorý ochranné známky prenechal na užívanie odporcovi v prvom rade) si nemal bez súhlasu navrhovateľa prihlásiť označenie, ktoré patrí navrhovateľovi a takéto konanie úrad označil za parazitujúce. Úrad vo svojich rozhodnutiach uviedol, že ochranná známka na účel ochrany špecifických záujmov jej majiteľa musí plniť nielen základnú funkciu, ktorou je zaručiť spotrebiteľom pôvod tovarov alebo služieb, ale takisto jej ostatné funkcie ako je zaručenie kvality týchto tovarov a služieb alebo komunikačnú či interpretačnú funkciu. Majiteľ napadnutej ochrannej známky v pozícií dovozcu môže využiť v neprospech navrhovateľa blokačnú funkciu ochrannej známky. Úrad vo svojich rozhodnutiach uviedol, že napadnuté ochranné známky nespĺňali podmienky na zápis do registra, pretože napĺňali podmienky výluky označenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 23S 73/2012-97 zo dňa 28.11.2012 zamietol žalobu, ktorou sa odporca v prvom rade domáhal preskúmania rozhodnutí Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 73/2012-97 zo dňa 28.11.2012 bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžhuv/1,2,3,4/2014 zo dňa 30.10.2013.

Z obsahu listinných dôkazov, a to námietok odporcu v prvom rade proti zápisu ochranných známok Spoločenstva na Úrade pre harmonizáciu vnútorného trhu mal súd za preukázané, že odporca v prvom rade zasahuje obsahom námietok do registračného konania ochranných známok navrhovateľa.

Navrhovateľ v konaní prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu predložil, na pojednávaní konanom dňa 9.10.2013, potvrdenie o registrácií ochrannej známky navrhovateľa vydané Úradom priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky. Ochranná známka navrhovateľa v grafickom vyhotovení (farebnom prevedení dúhy, zeleného lístka nad slovným vyjadrením Jamieson NATURAL SOURCES) bola zapísaná ako kombinovaná ochranná známka.

Podľa článku 5 ods. 1 vyhlášky č. 133/1980 Zb. o Bernskom dohovore o ochrane literárnych a umeleckých diel/ ďalej Dohovoru/autori majú vo vzťahu k dielam, pre ktoré sú chránení podľa tohto dohovoru, v ostatných štátoch Únie okrem štátu pôvodu diela práva, ktoré príslušné zákony už priznávajú alebo v budúcnosti priznávajú ich občanom, ako aj práva osobitne priznané týmto dohovorom.

Podľa článku 5 ods. 2 Dohovoru požívanie a výkon týchto práv sa nepodrobuje žiadnej formalite; toto požívanie a tento výkon nezávisí od ochrany platnej v štáte pôvodu diela. Preto sa s výhradou ustanovení tohto dohovoru spravuje rozsah ochrany, ako aj právne prostriedky vyhradené autorovi na hájenie jeho práv výlučne zákonmi štátu, kde sa uplatňuje nárok na ochranu.

Slovenská republika, ako aj Kanada, sú zmluvnými štátmi Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 133/1980 Zb (ďalej len "Dohovor").

Súd navrhovateľovi poskytol právnu ochranu z dôvodu, že prevod autorských práv k dielu (ktoré odporcovia neoprávnene použili) na navrhovateľa podľa kanadského práva bol platný, navrhovateľ celosvetovo používa ochrannú známku, ktorá je vytvorená autorským dielom, ktoré navrhovateľ oprávnene používa, a teda môže sa domáhať ochrany na území Slovenskej republiky tak podľa ustanovení §17, 18 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) ako aj v zmysle ustanovení §44,47,48 Obchodného zákonníka. Odporcovia v prvom a druhom rade pri svojej podnikateľskej činnosti používali a nedá sa vylúči, že nebudú používať v budúcnosti autorské dielo a obchodné meno navrhovateľa, aj s nimi zameniteľné označenia, preto je dôvod, aby im súd učil povinnosť takúto činnosť nevykonávať.

Odporcovia nemajú v rámci ich podnikateľskej činnosti oprávnenie, aby predávali originálne výrobky navrhovateľa označené logom JAMIESON a autorským dielom z dôvodu ukončenia záväzkoprávneho vzťahu medzi navrhovateľom a spoločnosťou ANMAR GLOBAL ENTERPRISES LTD, s ktorou odporca v druhom rade spolupracoval.

Keďže vec bola zapísaná do civilného oddelenia súd vec právne posúdil nielen z pohľadu zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (ďalej autorská zákon) ,ale aj z pohľadu ustanovenia § 442a ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch, ak by sa priznanie iného zadosťučinenia, najmä ospravedlnenie alebo zverejnenie rozsudku súdu na náklady osoby, ktorá porušila alebo ohrozila právo duševného vlastníctva, nezdalo postačujúce.

Podľa ustanovenia§ 17 ods.1, písmeno d/ zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) platný a účinný v rozhodnom období autor má právo na nedotknuteľnosť svojho diela, najmä na ochranu pred akoukoľvek nedovolenou zmenou alebo iným

nedovoleným zásahom do svojho diela, ako aj pred akýmkoľvek hanlivým nakladaním so svojím dielom, ktoré by malo za následok narušenie jeho cti a dobrej povesti. Ak to povaha diela alebo spôsob použitia diela nevylučuje, autor má právo na autorský dohľad (autorskú korektúru) nad nakladaním so svojím dielom; v prípade architektonického diela je autorským dohľadom dozor nad zhotovením stavby.
Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 cit. zákona autor má právo použiť svoje dielo.
Podľa ustanovenia § 56 ods. 1, písmeno b/,c/, cit. zákona autor, do ktorého práva sa neoprávnene zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, môže sa domáhať najmä zákazu ohrozenia svojho práva vrátane zákazu opakovania takého ohrozenia, a to aj proti osobe, ktorá sa nepriamo podieľa na ohrození tohto práva; zákazu neoprávneného zásahu do svojho práva, a to aj proti osobe, ktorá sa nepriamo podieľa na neoprávnenom zásahu do tohto práva vrátane zákazu zásahu podľa § 59 a 60.
Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 cit. zákona nárokov podľa § 56 sa okrem autora môže domáhať aj nadobúdateľ výhradnej licencie alebo osoba, ktorá má majetkové právo k dielu alebo jej bol zverený výkon majetkových práv autora.
Súd konanie odporcov v prvom a druhom rade vyhodnotil aj v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 písmeno a/,b/,c/,d/,h Obchodného zákonníka /ďalej ObZ/, podľa ktorého nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje. Nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä: klamlivá reklama, klamlivé označovanie tovaru a služieb, vyvolávanie nebezpečenstva zámeny, parazitovanie na povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa, ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia.
Podľa ustanovenia § 47 písmeno a/, ObZ vyvolanie nebezpečenstva zámeny je:
a) použitie obchodného mena alebo osobitného označenia podniku, ktoré používa už právom iný súťažiteľ,
b) použitie osobitných označení podniku alebo osobitných označení alebo úpravy výrobkov, výkonov alebo obchodných materiálov podniku, ktoré v zákazníckych kruhoch platia pre určitý podnik alebo závod za príznačné (napr. aj označenie obalov, tlačív, katalógov, reklamných prostriedkov),

c) napodobenie cudzích výrobkov, ich obalov alebo výkonov, ibaže by išlo o napodobenie v prvkoch, ktoré sú už z povahy výrobku funkčne, technicky alebo esteticky predurčené, a napodobňovateľ urobil všetky opatrenia, ktoré od neho možno požadovať, aby nebezpečenstvo zámeny vylúčil alebo aspoň podstatne obmedzil, pokiaľ tieto konania sú spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámeny s podnikom, obchodným menom, osobitným označením alebo výrobkami alebo výkonmi iného súťažiteľa.
Podľa ustanovenia § 48 ObZ parazitovaním je využívanie povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa s cieľom získať pre výsledky vlastného alebo cudzieho podnikania prospech, ktorý by súťažiteľ inak nedosiahol.
Podľa ustanovenia § 12 ods.1 ObZ koho práva boli dotknuté alebo ohrozené neoprávneným používaním obchodného mena, môže sa proti neoprávnenému užívateľovi domáhať, aby sa takého konania zdržal a odstránil závadný stav; najmä sa môže domáhať
a) zničenia neoprávnene vyhotovených tovarov porušujúcich právo k obchodnému menu alebo ich stiahnutia z obehu, alebo
b) zničenia materiálov a nástrojov použitých pri neoprávnenom porušení práva k obchodnému menu alebo hrozbe porušenia práva k obchodnému menu alebo ich stiahnutia z obehu,
c) poskytnutia informácií o pôvode a distribúcii tovaru alebo služby porušujúcej právo k obchodnému menu vrátane
1. údajov o vlastníkovi, výrobcovi, distributérovi, dodávateľovi alebo predajcovi tovaru porušujúcom právo k obchodnému menu alebo o poskytovateľovi služby porušujúcej právo k obchodnému menu,
2. údajov o vyrobenom, dodanom, poskytnutom, prijatom alebo objednanom množstve alebo cene tovaru alebo služby porušujúcej právo k obchodnému menu.
Podľa ustanovenia § 12 ods. 3 ObZ koho práva boli dotknuté alebo ohrozené neoprávneným používaním obchodného mena, môže požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané zadosťučinenie, ktoré sa môže poskytnúť aj v peniazoch. Ak sa neoprávneným používaním obchodného mena spôsobila škoda, možno sa jej náhrady domáhať podľa tohto zákona. Ak nemožno určiť výšku náhrady inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by bola v čase neoprávneného použitia podľa licenčnej zmluvy zvyčajná.
Súd na základe vykonaného dokazovania vyhovel návrhu navrhovateľa a učil odporcom v prvom a druhom povinnosť zdržať sa pri svojej podnikateľskej činnosti používania autorských diel , ako aj obchodného mena navrhovateľa, alebo označení s nimi zameniteľných, na výrobkoch, pri poskytovaní služieb v súvislosti výrobkami a službami, v obchodných dokumentoch, pri propagácii a na vonkajších

označeniach podniku dňom právoplatnosti rozsudku. Súd taktiež zaviazal žalovaných odporcov, na zaplatenie sumy 50 000€ titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa o priznanie nemajetkovej ujmy zamietol.
.Súd v konaní mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa, ktorý je subjektom, ktorému je potrebné poskytnúť právnu ochranu ako autorovi diela, nakoľko navrhovateľ ako právnická osoba sa stal vlastníkom autorského diela, ktoré konaním odporcu v prvom rade a odporcu v druhom rade bolo neoprávnene použité na označenie výrobkov distribuovaných na farmaceutický trh. Navrhovateľ v konaní spoľahlivo preukázal autorstvo p. P. k dielu špecifikovanému v žalobnom návrhu, ktorý dielo vytvoril na základe objednávky navrhovateľa a dielo na navrhovateľa previedol citovanou zmluvou v odôvodnení rozsudku. Súd na základe vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že rozhodnutiami Úradu priemyselného vlastníctva boli všetky štyri ochranné známky odporcu v prvom rade vyhlásené za neplatné. Rozhodnutia boli potvrdené v správnom konaní tak Krajským súdom v Banskej Bystrici ako aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Napriek tejto skutočnosti odporcovia v prvom a druhom rade do autorských práv navrhovateľa zasahovali tým, že naďalej sa snažili výrobky tak odporcu v prvom rade ako aj síce výrobky navrhovateľa (po ich expirácii) predávať na slovenskom trhu. Súd v konaní mal preukázanú pasívnu vecnú legitimáciu tak odporcu v prvom rade ako aj odporcu v druhom rade, ktorí súdu nepredložili žiaden dôkaz, na základe ktorého by súd mohol svoj právny názor prehodnotiť. Je síce pravdou, že ochranné známky s použitím autorského diela navrhovateľa si dala registrovať fyzická osoba pán U. I., ktorý však postúpil ochranné známky odporcom v prvom a druhom rade za účelom vykonávania ich podnikateľskej činnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca v druhom rade Marián Fekiač - NOVA CONCEPTS bol v obchodnoprávnom vzťahu, aj keď nie v úplne priamom s navrhovateľom, tomu však nikdy nezakladalo právo, ani takéto právo nevyplýva zo žiadnych právnych ustanovení si podať prihlášku na registráciu ochranných známok v identickom znení a vyhotovení, ako bolo dlhodobo používané a verejnosťou rozpoznávané všeobecne známe označenie JAMIESON v grafickom vyhotovení, ako je vyobrazené v návrhu na začatie konania. Akákoľvek, či už skutočná, alebo domnelá vedomosť navrhovateľa o takomto kroku odporcu v druhom rade nekonvaliduje jeho konanie a stále zostáva takéto konanie odporcu v druhom rade konaním v zlej viere, ktoré nemôže na základe právnych ustanovení užívať žiadnu ochranu. Takýto právny názor bol potvrdený aj Úradom priemyselného vlastníctva SR, ako aj Krajským súdom v Banskej Bystrici a Najvyšším súdom SR. Porušovanie autorských práv nastoľuje objektívnu zodpovednosť osoby, ktorá sa dopustila takéhoto konania, a jej úmysel, alebo vedomosť o tom, že koná protiprávne je v civilnom konaní irelevantná.
Súd zastáva názor, že navrhovateľa je potrebné považovať za autora diela z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku, no ak by sa súd stotožnil s tvrdeniami odporcov, že navrhovateľ nie je autorom diela v dôsledku čoho by sa nemohol domáhať žalobou ochrany svojich práv súd uvádza, že navrhovateľa by bolo možné považovať za nadobúdateľa výhradnej licencie alebo ako osobu, ktorá má majetkové právo k dielu a ktorá sa môže domáhať nárokov podľa § 56 autorského zákona.
Navrhovateľ v konaní preukázal porušenie jeho autorského práva konaním oboch odporcov, v dôsledku čoho navrhovateľovi prináleží nárok autora na náhradu ujmy vo forme nároku nemajetkovej ujmy, nakoľko zo strany žalovaných odporcov došlo ich konaním nielen k ohrozeniu navrhovateľovho práva, ale aj k reálnemu porušeniu práv k dielu. Autor má nárok nielen na priznanie nemajetkovej ujmy, ale aj nárok na priznanie náhrady škody (majetkovej ujmy), ktorá by mu v súvislosti s konaním odporcov vznikla, navrhovateľ sa však v tomto konaní tohto nároku nedomáha. V zmysle právnej teórie pojem "ujma" zahŕňa škodu a nemajetkovú ujmu. Škodu je možné definovať ako majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, spočívajúcu v zmenšení existujúceho majetku poškodeného. Škoda sa prejavuje ako skutočná škoda alebo ušlý zisk. Ku skutočnej škode, pri ktorej sa majetok poškodeného zmenší, bude dochádzať pri nehmotných statkoch skôr výnimočne, pretože dielo samotné ako ideálny objekt nemožno zničiť, možno zničiť len hmotný substrát - vec, prostredníctvom ktorej je vyjadrené. V prípade práv duševného vlastníctva bude do úvahy prichádzať predovšetkým ušlý zisk a bezdôvodné obohatenie. Ušlý zisk možno definovať ako majetkovú ujmu na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Pre stanovenie výšky ušlého zisku je možné vychádzať z výšky licenčnej odmeny, ktorá by bola obvyklá za získanie licencie za dané použitie. Na rozdiel od škody (majetkovej ujmy) nemajetková ujma je strata, ktorá nie je stratou finančnou, ale stratou na iných hodnotách, napr. na zdraví, na povesti, na právach a pod. Súd dáva do pozornosti , že čo sa týka náhrady škody transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2004/48/ES o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva bolo do § 442a Občianskeho zákonníka transponované ustanovenie rozširujúce obsah náhrady škody, vrátane spôsobu náhrady škody, špeciálne pre oblasť duševného vlastníctva (teda aj autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom). Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka tak upravuje spôsob

náhrady nemajetkovej ujmy (§ 442a ods. 1) a spôsob určenia výšky náhrady škody za porušenie alebo ohrozenie práva duševného vlastníctva. Čo sa týka nároku na náhradu nemajetkovej ujmy tento vzniká autorovi za predpokladu, že zásahom do práv autora vznikne autorovi iná ako majetková ujma (škoda). Kompenzácia nemajetkovej ujmy sa uskutočňuje predovšetkým formou primeraného zadosťučinenia (satisfakčný nárok). Primerané zadosťučinenie má najčastejšie formu ospravedlnenia. V prípade, ak sa primerané zadosťučinenie vzhľadom na okolnosti neoprávneného zásahu nejaví ako dostačujúce (napr. reálne hrozia aj majetkové dôsledky ohrozenia či porušenia práva), je možné autorovi priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (442a a § 13 Občianskeho zákonníka). Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je teda možné uplatniť spolu s ostatnými nárokmi autora iba v prípade, ak by iné zadosťučinenie (napr. zverejnenie rozsudku súdu na náklady škodcu, ospravedlnenie) nebolo postačujúce. Autorovi sa priznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za súčasného zachovania nároku na náhradu škody v zmysle osobitných predpisov. Pri určení výšky náhrady škody sa vychádza z § 442a ods. 2) Občianskeho zákonníka.
Autor, do ktorého práv sa neoprávnene zasiahlo alebo ktorého právam hrozí taký zásah, má na ich ochranu niekoľko nástrojov. Autor sa v rámci ochrany svojich práv môže domáhať najmä
" zákazu ohrozenia svojho práva vrátane zákazu opakovania takého ohrozenia, a to aj proti osobe, ktorá sa nepriamo podieľa na ohrození tohto práva,
" zákazu neoprávneného zásahu do svojho práva, a to aj proti osobe, ktorá sa nepriamo podieľa na neoprávnenom zásahu do tohto práva
" náhrady ujmy podľa Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.),
Nakoľko ide o demonštratívny výpočet, autor, do ktorého práva sa neoprávnene zasiahlo sa môže domáhať napríklad aj vydania veci alebo ospravedlnenia či náhrady nemajetkovej ujmy podľa Občianskeho zákonníka. Uvedených nárokov sa môže okrem autora domáhať aj nadobúdateľ výhradnej licencie, alebo osoba, ktorá má majetkové právo k dielu , alebo jej bol zverený výkon majetkových práv autora (napr. zamestnávateľ).
Na rozdiel od preukazovania všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu, ktorá je zložená na princípe subjektívnej zodpovednosti (predpokladá zavinenie), je zodpovednosť za porušenie autorského práva založená na princípe objektívnej zodpovednosti (zodpovednosť aj bez zavinenia). Na rozdiel od nutnosti presného vyčíslenia výšky škody alebo bezdôvodného obohatenia, "peňažné zadosťučinenie" nemajetkovej ujmy nie je exaktne určené a zrejme vo väčšine prípadov ani exaktne určiteľné; v prípade sporu je preto vo významnej miere závisle od úvahy súdu, ktorý prihliada najmä na rozsah vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, čo nie sú tak presne vymedzené kritériá, ako ich zakotvuje úprava pre náhradu škody a pre vydanie bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku.
Základným pojmovým znakom diela je, že dielo je výsledkom jedinečnej tvorivej činnosti autora, a že je vyjadrené v akejkoľvek objektívne vnímateľnej podobe..
Použitie ochranných známok môže byť obmedzené, ak ochranná známka spĺňa pojmové znaky autorského diela, nie je vylúčená z ochrany, táto ochrana ešte trvá, pričom dielo bolo použité spôsobom, ktorý je zakázaný, bez súhlasu autora a jeho používateľ sa nemôže dovolať žiadneho z obmedzení práv autora. Ochrannú známku je potrebné považovať za autorské dielo, pretože je výsledkom jedinečnej tvorivej činnosti autora, ktorý svoje právo previedol na navrhovateľa. Treba tiež dodať, že dané dielo by z pohľadu dnešného § 7 ods. 1 AutZ(2003) vo svetle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len "SDEÚ") túto podmienku spĺňalo určite. Už z rozhodnutia SDEÚ vo veci Painer C-145/10 je zrejmé, že sa viac nevyžaduje štatistická jedinečnosť diela. Potrebné je posúdiť originálnosť tých častí, ktoré poskytovali autorovi slobodu tvorivých rozhodnutí, do akej miery bol tento priestor aj využitý a či tieto tvorivé rozhodnutia autora zanechali na jeho diele "osobný otlačok", resp. "tvorivú osobnú stopu"(Husovec, Martin, Judikatórna harmonizácia pojmu autorského diela v únijnom práve. In: Bulletin slovenskej advokácie č. 12/2012).
Je potrebné poukázať na to, že splnenie pojmových znakov diela je primárne otázkou právnou (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Co 2/2010 a 6 Co 3/2010: "otázka, či sú v konkrétnom prípade splnené pojmové znaky diela podľa autorského zákona, je otázkou právnou, posúdenie ktorej prislúcha súdu a ktorá otázka je tak vylúčená z odborného posúdenia").
Navrhovateľ sa ako oprávnená osoba domáhal uloženia povinnosti odporcom v prvom a druhom rade zdržať sa pri svojej podnikateľskej činnosti používania autorských diel, ako aj obchodného mena navrhovateľa, alebo označení s nimi zameniteľných, na výrobkoch, pri poskytovaní služieb v súvislosti výrobkami a službami, v obchodných dokumentoch, pri propagácii a na vonkajších označeniach podniku dňom právoplatnosti rozsudku a zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 100 000,- € spoločne a

nerozdielne, t. j. domáhal sa nárokov v zmysle citovaných ustanovení Autorského zákona, Občianskeho zákonníka, ako aj Obchodného zákonníka.
Podľa § 442a Obč. zák. pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch, ak by sa priznanie iného zadosťučinenia, najmä ospravedlnenie alebo zverejnenie rozsudku súdu na náklady osoby, ktorá porušila alebo ohrozila právo duševného vlastníctva, nezdalo postačujúce. Občiansky zákonník v § 442a vychádza z toho, že ak zásahom došlo k porušeniu autorských práv, má postihnutý právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú však možno uplatniť, len ak iné zadosťučinenie nebolo postačujúce. Náhradu nemajetkovej ujmy možno na základe analogického použitia ustanovenia § 13 ods. 2 Obč. zák. požadovať aj v peniazoch. V súdenej právnej veci súd nepovažoval za dostačujúce priznanie iného zadosťučinenia (formou ospravedlnenia, či zverejnenia rozsudku súdu na náklady odporcu). Odporcovia v prvom a druhom rade zasiahli do autorských práv navrhovateľa opakovane spôsobom opísaným v odôvodnení rozsudku. Odporcovia v prvom a druhom rade teda ochranné známky navrhovateľa nielen použili neoprávnenie, ale autorské práva navrhovateľa porušili aj ďalšími nedovolenými zásahmi a to takými, že odporca v prvom rade vyrobil a distribuoval vitamínové doplnky pod ochrannou známkou navrhovateľa, ktorá bola zárukou kvality predávaných výrobkov navrhovateľa. Jeho konanie tak muselo nutne budiť dojem arogantnosti. Neoprávnený zásah do autorských práv navrhovateľa bol v predmetnej právnej veci o to väčší, že je notoricky známou skutočnosťou, že výrobky navrhovateľa požívajú celosvetový úspech v dôsledku ich overenej kvality. Ospravedlnenie, resp. uverejnenie rozsudku súdu na náklady odporcov, by podľa súdu vzhľadom na spôsob neoprávneného zásahu, jeho rozsah a samotné okolnosti, za akých k porušeniu autorských práv navrhovateľa došlo by nepredstavovalo pre navrhovateľa dostatočné zadosťučinenie. Nemajetková ujma v priznanej výške 50 000,- €, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovaných odporcov spoločne a nerozdielne, nakoľko rovnakou mierov zasiahli do práv navrhovateľa v konečnom dôsledku nepredstavuje plnenie v premrštenej výške, naopak, podľa názoru súdu priznaná výška nemajetkovej ujmy vzhľadom ku skutočnosti, že odporca v prvom rade výrobky označené ochrannou zámkou navrhovateľa stiahol z obehu na druhej strane však odporca v druhom rade neustále zasahuje do chránených práv navrhovateľa podávaním nedôvodných žalôb v správnom konaní. Výška priznanej nemajetkovej ujmy je na dolnej hranici. Jej priznanie súd považoval vzhľadom na intenzitu zásahu oboch odporcov za primeranú. Treba vychádzať z toho, že nemajetková ujma autora predstavuje jeho stratu, ktorá nie je škodou na jeho majetku a neprejavuje sa v jeho majetkovej sfére. Hoci nemajetková ujma nemôže byť kvantifikovaná žiadnym objektívnym finančným spôsobom s odkazom na trhové mechanizmy, neznamená to, že nie je vyjadriteľná v peniazoch. Pre úspešné uplatnenie nároku na túto náhradu nevyžaduje, aby na strane toho, kto do autorských práv zasiahol, existoval úmysel priamy alebo nepriamy, alebo nedbanlivosť vedomá alebo nevedomá; relevantné môže byť preto aj konanie mimovoľné alebo v dobrej viere, pri ktorom si konajúci neuvedomuje porušovanie autorských práv. Z tohto hľadiska je postačujúcou sama objektívna spôsobilosť konania porušujúceho autorské práva spôsobiť závažnú nemajetkovú ujmu (t.j. objektívna možnosť, že určité konanie takúto ujmu spôsobilo). Súd poskytol právnu ochranu navrhovateľovi aj v zmysle citovaných ustanovení Obchodného zákonníka. Súd uvádza, že väčšina osobitných skutkových podstát nekalej súťaže, aj vyvolanie nebezpečenstva zámeny, je ohrozovacím deliktom. Zameniteľnosť je pojmom objektívnym, pre posudzovanie spôsobilosti vyvolať nebezpečenstvo zámeny, je potrebné brať do úvahy priemerného spotrebiteľa s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré ovplyvňujú jeho rozhodovanie v súvislosti s predmetným tovarom, službou alebo podnikateľom samotným. K naplneniu skutku môže dôjsť aj bez priameho zámeru zo strany osoby, ktorá takúto činnosť vyvíja, prirodzene, je potrebné naplniť všetky znaky nekalo súťažného konania. Vyvolanie nebezpečenstva zámeny sa vzťahuje na tri základné skupiny konaní :
I . použitie obchodného mena alebo osobitného označenia podniku,
II. použitie osobitných označení podniku, výrobkov, výkonov a pod.,
III. napodobenie cudzích výrobkov, obalov, výkonov.
Skutková podstata vyvolania nebezpečenstva zámeny poskytuje rozšírenú ochranu takým statkom, ktoré nepožívajú formálnu ochranu predpismi z oblasti práva priemyselného vlastníctva. Aj keď právna teória uvádza, že skutkovou podstatou § 47 Obchodného zákonníka je poskytovaná ochrana statkom, ktoré nepožívajú formálnu ochranu predpismi z oblasti práva priemyselného vlastníctva súd konanie odporcov v prvom a druhom rade vzhľadom na ich konanie opísané v odôvodnení rozsudku preskúmal aj z pohľadu tohto ustanovenia, keďže vzhľadom na činnosť odporcu v prvom rade, ktorého štatutárny zástupca počas jeho výsluchu uviedol, že jeho spoločnosť vyrobila vitamínové preparáty, ktoré boli predané pod označením ochrannej známky navrhovateľa, teda došlo jeho konaním k priamemu nebezpečenstvu zámeny výrobkov odporcu v prvom rade s výrobkami vyrobenými navrhovateľom.

Dá sa povedať, že činnosťou odporcu v prvom rade išlo o napodobovanie " cudzích výrobkov" - výrobkov navrhovateľa. Odporcovia v prvom a druhom rade svojím konaním naplnili skutkovú podstatu ustanovenia § 47 Obchodného zákonníka, použitím obchodného mena navrhovateľa ako aj použitím jeho dominantnej časti základu obchodného mena, ktorá má rozlišovaciu schopnosť, a ktoré je uvedené v zaregistrovanej ochrannej známke navrhovateľa. Konania odporcov v prvom a druhom rade súd vyhodnotil aj v zmysle ustanovenia v § 48 Obchodného zákonníka. Nakoľko konania odporcov v prvom a druhom rade je možné považovať vzhľadom na výsledok vykonaného dokazovania ako úmyselné konanie z cieľom získať pre seba prospech. Že ide o konanie s úmyslom bolo preukázané, že odporca v prvom rade vyrobil výrobky, ktoré boli napodobeninou výrobkov celosvetovo predávaných navrhovateľom. A pokiaľ ide o konanie odporcu v druhom rade, tento ponúkal na predaj nielen výrobky odporcu v prvom rade. Špecifickým je parazitovanie na povesti, ktorá vyplýva z charakteru určitého diela alebo iného predmetu duševného vlastníctva, ktorému je poskytovaná ochrana autorským zákonom. Do autorského práva neoprávnene zasahuje ten, kto pre svoje dielo použije názov alebo vonkajšie úpravy oprávnene použité už iným autorom pri diele rovnakého druhu, ak by tým mohlo vzniknúť nebezpečenstvo zámeny oboch diel, ak z povahy diela alebo jeho určenia nevyplýva inak.
Podľa ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p. o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania a z dôvodu zložitosti veci.

Poučenie:

: proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods.1 O.s.p./.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods.2 O.s.p./